

Tornar al punt de partida

Text > XAVIER CASTILLÓN

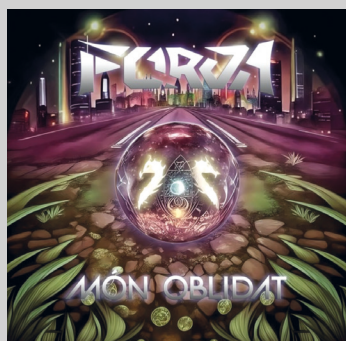
Després d'haver celebrat dues dècades de trajectòria, amb la revisió del seu cançoner que va suposar el disc *20 anys fent camí* (2022), el cantant i compositor bisbalenc Miquel Abras publica el seu desè disc d'estudi amb forces renovades. El disc es titula *1977*, perquè és l'any que van néixer Abras i tota una generació de músics bisbalencs, comptant-hi el bateria Toni Molina i el baixista Carlus Ramió, que formen la seva fidel secció rítmica. Abras torna així, simbòlicament, al seu punt de partida per oferir un disc treballat més en banda, al local d'assaig, i que transmet aquesta energia que només poden generar un grup de músics humans tocant i suant junts. Una peça nova que ha estat clau en la gravació de *1977* és el músic saltenc Lluís Costa, que ha enregistrat el disc al seu estudi, però també hi ha participat com a produc-

tor i guitarrista. Una altra gran novetat són les quatre veus femenines que aporten colors nous a alguns temes: Mandie Rules, Sandra Fern, Tona Garot i Nuri Thunder.

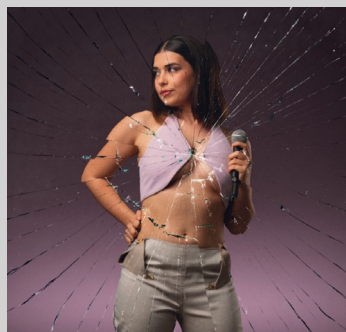
El resultat és un disc tan variat en estils com és habitual en Miquel Abras, que es mou tan bé en els registres més melòdics com en els més guitarrers i ballables, però que a *1977* assoleix fites inèdites, com ara el potent tema d'obertura «Bomba de fum», en el qual les guitarres i els vents s'alien per crear un mur *rock*er inexpugnable, amb versos autoreferencials com ara «Elvis ja ha abandonat l'edifici | The Best Of segueix tocant». Elvis Presley va morir el 16 d'agost de 1977, dos dies abans del naixement d'Abras, i The Best Of és el grup de versions que comparteix amb Molina i Ramió. No acaben aquí les referències al seu entorn més proper: entre cançons que

parlen de la necessitat de ser optimista en un món que no convida a ser-ho, de la por d'enamorar-se o de la pandèmia de l'egolatria, hi trobem petites joies com ara «Filla del mar», dedicada a la seva filla Ona, i «The Cure i tu», una cançó que, amb una guitarra hereva de Robert Smith, recorda un bon amic que ja no hi és.

FORJA. *Món oblidat*.
Forja, 2024.

AINA REIG. *Trencant tòpics*.
U98 Music, 2025.

Metal català exportable

Text > X. C.

Tot i que la banda de *heavy* en català Forja es va formar el 2012, no va ser fins al 2020 que se'n va consolidar el projecte actual amb la incorporació de la violinista alt-empordanesa Mireia Puigmal: el seu violí, d'una formació clàssica sòlida, s'ha integrat perfectament, gairebé d'una manera inèdita, en un so metàl·lic molt com-

pacte. Aquest és el primer gran treball dels nous Forja: mesclat per Joost van den Broek (Epica, Blind Guardian), és un disc de so imponent, professional i exportable, que narra per capítols o cançons els encontres de la Cassandra amb altres personatges mitològics com ara el «Pare Llop», la «Mare del Bosc» i la «Filadora del Destí».

Una ruptura en set parts

Text > X. C.

En aquests temps de fragmentació, sorprèn agradablement l'àlbum de debut d'aquesta jove cantant i compositora nascuda a Girona el 1999: un disc conceptual, estructurat en set episodis o cançons que narren el procés d'una ruptura amorosa, però que intenten trencar els tòpics habituals que envolten un tema tan freqüent i

universal. Fent equip amb el productor Dani Val (Shakira, Bizarrap), Aina Reig es presenta com una veu amb un gran potencial en el món del *pop* electrònic, melòdic o ballable segons com evolucionen les cançons i els sentiments. La seva aposta decidida pel català trenca també tòpics i enriqueix i diversifica la nostra escena musical.